

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 551/2016
09.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Рашковић, адвокат из ..., против туженог ... друштва „ББ“ из ..., у стечају, кога заступа стечајни управник ВВ, преко пуномоћника Ивана Вукоја, адвоката из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 09.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **стварно је надлежан** Привредни суд у Београду.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 25614/13 од 21.12.2015. године, прекинут је поступак у овој правној ствари, због отварања поступка стечаја над туженим, а решењем истог суда од 31.03.2016. године одређен је наставак поступка. По правноснажности решења о наставку поступка, Први основни суд у Београду се решењем П 25614/13 од 07.06.2016. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је достављен Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ број 116/08, ... 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... 101/13) одређено је да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у

грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Како је над туженим отворен поступак стечаја, који се води пред Привредним судом у Београду, то је применом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари – месно и стварно надлежан Привредни суд у Београду.

Правилно Привредни суд у Београду налази да се, применом члана 225. став 1. ЗПП, прекинути поступак због отварања поступка стечаја над туженим може наставити тек када стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак, или када их на предлог противне стране суд позове да то учине. Одлуку о наставку поступка може донети само суд који је поступак и прекинуо, што је у конкретној правној ствари и учинио Први основни суд у Београду, иако за то нису били испуњени законом прописани услови. Међутим, како је решење о наставку поступка постало правноснажно (није изјављена жалба), то Врховни касациони суд не може у поступку по сукобу надлежности преиспитивати законитост те одлуке, већ само може одлучивати који суд је стварно надлежан за поступање у овој правној ствари, применом одговарајућих одредаба Закона о уређењу судова, управо узимајући у обзир да је прекинути поступак настављен на основу правноснажне судске одлуке.

Имајући ово у виду, као и да је над туженим отворен поступак стечаја, то је, применом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова Привредни суд у Београду месно и стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић